

Георгеску и Христо Георгиевъ отъ Търново. Имаше и други членове на Комитета, обаче не помня имената имъ. Никола прочете писмото и ми каза: Тебъ те е пратилъ тукъ Стефанъ отъ Браила. Ти си ималъ пари, дай ги!“ Като ми казаха това, азъ изкарахъ паритъ си и имъ ги дадохъ. Тогава тѣ ми казаха: „Ежемесечно ще получаващъ лихвитъ на тия пари, освенъ това, ще ти плащаме по петъ маджарски наполеона на месецъ заплата и ще ни бждешъ секретаръ. Кждето ще те пратимъ, веднага ще съобщаващъ събитията и произшествията, които научишъ съ писмо на войводата Панайотъ (Хитовъ), който се намира въ Котленския балканъ, а оттамъ ще ни се пращатъ тукъ“. Като ги попитахъ, кжде ще отида и съ кои хора ще се срѣщна, тѣ ми казаха: „Ще заминешъ за Турция и ще ти кажемъ, съ кои хора ще се срѣщнешъ“.

Следъ като престояхъ тамъ 15 дни, писахъ писмо въ Зимничъ до Филипъ Тотю и го поканихъ да дойде. Казаха ми, каквото ми казаха, дадохъ ми една пита да я занеса на Панайотъ войвода отъ Сливенъ и като ме представиха на Тотю казаха ми следното: „Този е твоя началникъ. Ще бждешъ подъ негова команда и ще му бждешъ секретаръ. Освенъ твоята длъжностъ, въ нищо друго не ще му се бъркашъ. Ще ни отговаряшъ на писмата, които самъ ти ще пишешъ и винаги ще ни